

Օձունի տաճարը իւր անջատ մոյթերի վերայ հաստատուած դմբեթով եւ յատակագծով միանգամայն նման է մեր Գայրանէին եւ Մրենին, բայց մի մեծ տարբերութեամբ, որ Գայրանէում բացի մոյթերից եւ երկարածիդ ուղղութիւնից, գրեթէ, ոչինչ չէ մնացել բազիլիք եկեղեցիներից. իւր օրնամենտացիայով սասանեան արուեստն է յիշեցրնում, ընդհանուր առմամբ նոյնը կարող ենք ասել Մրենի նկատմամբ.* ուրեմն, այստեղ եւս տեղական իրանական արուեստը յաղթող է հանդիսացել, ինչպէս Արուծի նկատմամբ տեսանք Պողոսանքի համեմատութեամբ: Գորա հակառակ Օձունում պահուած է բազիլիք եկեղեցու աղերսը շատ մեծ չափով,

պատկերաքանդակները լուսամուտների շքր-ջանակների մէջ: Այս եկեղեցին մենք համարում ենք աւելի հին, քան մեծ տաճարը եւ «դանդակատուն» կոչուած յուշարձանը, որ դերեզմանական կոթող է փռուաւոր, եւ ներկայ դիւղացիների կողմից այդպէս կոչուած, զանգերն այնտեղից կախած լինելու պատճառով. նոքա իրենց քարով, կառուցուածքով եւ պատկերագրութեամբ ժամանակով հետու չեն միմեանցից: Պայտածեւ կամարներ եւ աղեղներ մենք տեսնում ենք եւ ուրիշ տեղերում, ինչպէս Աշտարակի բազիլիկան է, Արագածի Աւանը կամ Թեղեհեաց ձորում Քիրաշլուի մի նաւանի բազիլիկայի ափսիզն է եւ նոյնը Բայրուրղում, որ դռնում է

Պատկ. 22

նիւթի ընտրութեան, սրահների պահպանութեան, պատկերագրութեան եւ օրնամենտացիայի մէջ, որ տարբարազարար ջարդուած եւ փչացած ձևով հասել է մեզ:

Օձունում երեք շէնքեր կան, որ փոխադարձաբար իրար լրացնում են նրանց հնութիւնը ճշդելու համար: Գոցանից առաջինը բերդի եկեղեցին է, թէև նորոգութեան ենթարկուած, բայց եւ այնպիսի արխայիկ ձևերով, որ խորին հնութիւն են մատնանշում: Այդ նշաններն են նորա իսկական պայտածեւ կամարները եւ քիչ չափով պահուած

Գառնիից ոչ հետու, Ազատ դետի ձախ վտակի վերայ, բայց ոչ մի տեղ այնպէս շեշտուած, ինչպէս Քասախն է, որի հարաւային նաւը անաղարտ է, ինչպէս եւ հիւսիսային պատին կից արեւելեան սենեակը: Այսպէս է նաև Լոտիի հիւսիսային սահմաններում Սադախլու դետի միջին հովտում Բրդաձոր եւ Սոթունի գիւղերից դէպի հիւսիս արեւելք գտնուած Ծոփքը կամ Աձոփը մի նաւանի բազիլիկան (Պատկ. 15) եւ արեւմտեան կողմի նարքէֆս — գաւիթը, բոլորն էլ պայտածեւ կամարներով, որոնց նման է այս կողմից եւ Օձունի բերդի եկեղեցին: Ծոփքի ամենահին բազիլիկաներից մէկը լինելու ապացոյցն է

*Strz. Die Baukunst. պատկ. 182. 507.